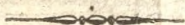

W Z O R

POSTĘPOWANIA DLA SŁUG
CHRZEŚCIAŃSKICH.

Za pozwoleniem Cenzury Rządowej.

POSTĘPOWANIA
CHIRURGICZNE

116950.

W Z O R

Postępowania dla sług Chrześciańskich.

1. **N**IE wdaj się w dysputy o wierze, i unikaj tych osób, które lubią dysputować z obniżeniem uszanowania tajemnicom świętej naszej wiary. Ty wierz w prostocie serca, będąc pewną, że ta Święta wiara szczerze wyznawana nigdy nie uczyniła nikomu szkody, a wiele dobrego przyniosła.

2. Miej mocną nadzieję, że ci BÓG odpuści przeszłe błędy, i że ci nie odmówi łaski swojej do prowadzenia nadal życia cnotliwego, pomimo pokus, które będą na ciebie nacierały, bądź w myślach, bądź w usiłowaniach złych ludzi, tylko się sama nie narażaj na niebezpieczeństwo upadku, bo w początku spójrzenie, lub słuchanie będzie ci się zdawało mało znaczącem, ale coraz bę-

dzie cię zbliżyć do przestępstwa; i skoro tylko usłyszysz głos wewnętrzny, że to jest złe, uchódź z tego miejsca, lub z téj kompanii albo przestań téj zabawy. Jeżeli się postrzeżesz, żeś cokolwiek zbłądziła, westchnij do BOGA o odpuszczenie, a nie desperuj, tylko znowu zaczynaj żyć dobrze.

3. Bądź wdzięczną BOGU za dobrodziejstwa, wyświadczone duszy twojej; jako to: że ją stworzył na obraz i podobieństwo swoje, że ją oczyścił, i poświęcił przez święte Sakramenta, że ją dotychczas ochraniał od od wiecznej zguby, że jej daje środki do podźwignienia się z przepaści grzechu, i stawienia się na drodze zbawiennéj, niech serce twoje nieustannie oddycha miłością ku BOGU, niech wszystko, co się oczom twoim przedstawia, i czego tylko używasz tak dla potrzeb duszy jako i ciała, pobudza cię do wielbienia nieustannie dobroci Jego. Wołaj wewnętrznie z ś. Augustynem: o dobroci! o miłości! tak dawna i tak nowa, czemużem cię wcześniej nie poznała, i nie ukochała!

4. Co tylko czynić będziesz tak z powinności Chrześcijańskiej jako i z obowiązków twego stanu, lub służby, czyn to wszystko dla miłości P. BOGA, nie upatrując w tém doczesnej korzyści, lub zysku, i z większą ochotą dopełniaj posługi przykre, lub podłejsze, niżeli te któreby ci zaszczyt przed ludźmi czyniły, chyba gdyby większa była z nich chwała Boska, lub pożytek bliźniego; zawsze jednak wracaj się do pokory.

5. Staraj się ile ci czas pozwoli, czytać Xiążki duchowne, któreby cię oświecały w powinnościach ku BOGU, i te z którychbyś mogła mieć gruntowną naukę, jak unikać zbytniego skrupulactwa, i jak być wierną swoim powinnościom.

6. Choroby, niedostatek, prześladowania od ludzi, nigdy nie poczytuj za karę, ale uważaj je jako dowody miłosierdzia Boskiego które cię tu na świecie po ojcowsku chłoszczą za twoje przeszłe przewinienia, i nadal cię odwodzi przez nie od podobnych upadków.

7. Czyń nieustanną ofiarę z poskramiania twoich zmysłów, nie patrz z ciekawości tylko z potrzeby, nie słuchaj tylko to co jest potrzebne, lub pożyteczne, nie używaj pokarmów, lub napojów, że są smaczne, tylko takie które służyć mogą do pokrzepienia sił, nie używaj pościeli miękkiej, pod zwyczajnym podług swego stanu ubiorem noś grubszą i ostrzejszą bieliznę bliższą ciała, nie zważając choćby ci czyniła nieprzyjemności. Strzeż się jednak przeziębienia, któreby cię potem mogło uczynić niezdolną do dalszego znoszenia ostrości życia.

8. Modlitw porannych, i wieczornych nigdy nie opuszczaj, odmawiaj je klęczący, i z uwagą jaką mieć możesz; nie perswaduj sobie że nie ma na to czasu, bo ten moment nie wiele ci posłuży do interessów doczesnych, a opuszczony wiele ci może szkodzić do innych cnot nabycia.

9. Nabożeństwa z Bractw, lub z własnego wkładu przedsięwzięte rozłóż sobie na tydzień, jak masz wzór w Xiążce pod tytułem: *Zbiór gruntownego Nabożeństwa do-*

dając do nich w dni Niedzielne i świętne Koronkę, lub cząstkę Rożańca, albo co podobnego.

10. Nie dręcz się, że będziesz cierpieć podczas twych modlitw, roztargnienie lub myśli złe, wołaj tylko wewnętrznie z pokorą: *widzisz o BOŻE! niedołężność moję, wspieraj mnie łaską swoją i przyjmij moję dobre chęci.*

11. W Niedziele i Święta staraj się być w Kościele, i słuchać Mszy ś. jako też gdy być może Kazania lub nauki, jeżeliby zaś była, nieuchronna potrzeba pozostania w domu, lub niemożność dostania się do Kościoła, obrządziwszy się, odłóż przynajmniej godzinę na odczytanie Modlitw które się odmawiać zwykły podczas Mszy ś. i innych które ci się będą zdawały, a myślą przynajmniej wystaw sobie, jakbyś była w Kościele. Jeżeliby zaś usługa, lub powinność, albo brak miejsca osobnego, czyniła ci przeszkodę do odprawienia tego Nabożeństwa, w myśli przynajmniej miej pamięć na BOGA, i chociaż z przerywaniem módl się jak będziesz mogła, nie uskarżając się

8
na to przed ludźmi, ani ukazując zbytecznego smutku.

12. W dni postne nie tylko nie używaj potraw mięsnych, ale nawet nie jadaj kilka razy, ale raz koło południa tyle ile potrzeba wymaga, a śniadanie lub kolacja powinny być albo małe, albo się wstrzymywać od nich. Nadzwyczajnych postów któreby cię osłabiały, bez rady spowiednika nie podejmuj, ani się od razu do nich nie przywiązuj, ale zwolna i potrochu możesz się do nich przyzwyczajać.

13. Do Spowiedzi jeżeli będziesz mogła przystępować co miesiąc, obrawszy sobie Spowiednika nie nazbyt skrupulata, ani też zbyt niedbałego; po uczynionej jeneralnej spowiedzi nie masz potrzeby powtarzać twoje błędy dawniejsze, chyba gdyby Spowiednik chciał wiedzieć stan twego przeszłego życia, to w kilku słowach możesz wyrazić bez opowiadania okoliczności któreby rozwlekłą czyniły Spowiedź, i ciebie nabawiały niespokojnością o dokładność. Spowiedź twoja zwyczajna niech nie trwa dłużej nad

kwadrans, chyba że ią spowiednik naukami lub napomnieniami przedłuży. Nie bądź zbyt troskliwą o przygotowanie się do niej, gdy kto żyje skromnie, i z bojaźnią P. BOGA, nie wpadając w grzechy śmiertelne, albo rzadko stając się ich winnym, może ich łatwo spamiętać, powszednie zaś grzechy których niezliczona jest liczba, nie koniecznie potrzebują spowiedzi, bo się mogą gładzić i innemi dobrymi uczynkami, chyba że kto ma wątpliwość czyli to jest grzechem śmiertelnym, czyli powszednim. Grzech zaś po tym się poznaje czyli jest powszedni, gdy albo jest w lekkiej materii, albo bez uwagi, i z prędkości popelniony; np: momentalny gniew choćby i mocny, ale bez nałogu, rozśmianie się niespodziane w Kościele i tym podobnie. Podobnież i myśli przelatujące, któremi natychmiast brzydzi się serce, i za nie żałuje. Takie grzechy chociażby przez zapomnienie nie były wyrażone na Spowiedzi, chociażby przyszły na pamięć przed Komunią s. nie jest obowiązkiem wracać się do spowiednika dla poprawy spowiedzi.

Gdyby zaś ciężki grzech przypominał się, naowczas i od ołtarza należy odstąpić, a spowiedź poprawić aby nie komunikować świętokradzko.

14. Przy swoich zatrudnieniach, robotach, często czynić akty strzeliste to jest: krótkie modlitewki, stosowne do okoliczności, w jakich naowczas zostajesz; i takich aktów znajdziesz wzory w Xiążkach do nabożeństwa, albo w innych nauczających życia duchownego: są to czule oświadczenia, wdzięczności, miłości ku BOGU, pokory, wiary, nadziei, żalu, poddania się pod wolę Boską, zadziwienia, i t. podobne.

15. Nie sypiaj dłużej jak pięć godzin chyba w słabości, a gdy udawszy się na spoczynek nie możesz zasnąć, albo się módl albo sobie rozbieraj w myśli słowa pacierza, lub innych modlitw, albo też przypominaj sobie coś pożytecznego dla duszy czytała, lub słyszała. Rano zaś, gdy się przebudzisz, a nie możesz spać, nie zostaj w łóżku, ale natychmiast wstań, i zajmij się modlitwą stosowną do czasu. Abyś zaś mo-

gła budzić się wcześniej, kładąc się spać, to jest: przy wieczornych modlitwach proś s. Anioła stróża, aby cię budził, i za dusze zmarłych zmów trzy zdrowaś Marya, i trzyrazy wieczny odpoczynek, a niezawodnie przebudzisz się w przyzwoitym czasie.

16. Nie naprzykrzaj się nigdy P. BOGU o rzeczy doczesne, jako to o zdrowie, o wygodę, nie myśl o tem co cię ma spotkać na starość, zostaw to P. BOGU; nie rób jednak nic takiego coby szkodziło zdrowiu, a na potrzeby swoje pracuj tak żebyś mogła na dalszy czas obejść się bez naprzykrzania się komu. Nie lękaj się ubóstwa, lub kalectwa, gdyby się tak P. BOGU spodobalo, nie narzekaj, ale znoś cierpliwie, chwal P. BOGA tak w szczęściu, jako i w nieszczęściu i owszem naśladowaj świętych, którzy się smucili, gdy nie mieli co cierpieć.

17. Nie uskarżaj się na głód, zimno, upały, niewygody, prześladowania, ale pamiętaj że nam trzeba dwojako cierpieć, raz żebyśmy się wypłacili za grzechy, drugi raz żebyśmy sobie zasłużyli na Niebo, dla którego nigdy nadto nie zdołamy cierpieć.

18. Nie wynos się ani ze zdatności, ani z urody, ani z majątku, ani z urodzenia, ani z ubiorów, a tem bardziej z cnoty; pamiętaj że to są dary Boskie, które ci w momencie mogą być odebrane, a ty zostaniesz celem pogardy, i pośmiewiska ludzkiego. Nie gniewaj się jeżeli ci kto jakie nieskonalsci przypisywać będzie, znoś to z weśolością mówiąc z Prorokiem: *dobrze Pa- nie czynisz, że mnie upokarzasz, bo łatwiej mi będzie w takim stanie zachować przykazania.* Nie uskarżaj się jeżeli nie będą mieli ludzie względów i wdzięczności za twoje prace i przysługi, P. Jezus nagrodzi ci to pociechami duszy.

19. Nie potępiaj nikogo ani w myśli, ani w słowach, nie naśmiewaj się z cudzych błędów, myśl sobie, że albo gorszą jesteś od nich albo mogłabyś być gorszą, gdyby cię łaska BOGA odstąpiła i że ci, co teraz są złymi, za Boskiem natchnieniem może będą w krótkce lepszymi od ciebie.

20. Najmniejszego momentu nie trać na próżnowaniu, na próżnych mowach; a przy

wieczornych modlitwach przypominaj sobie na czym ci dzień zszedł, jeżeli postrzeżesz jaką godzinę marnie straconą, żałuj i czyn postanowienie poprawienia się.

21. Nie wybieraj robot lekszych, nie mów że to do ciebie nie należy, żeś się do tego nie obowiązala, rób co ci każą, gdy to nie obraża P. BOGA, a nawet nie czekaj aż ci rozkażą, sama się domysław, coby ci kazali robić, rób i za drugich gdy możesz, i niewymawiaj im tego.

22. Nie słuchaj obmów, a jeżeli będziesz zmuszona być między obmawiającemi, jeżeli są równi tobie, lub młodszy od ciebie powiedz: na co nam o cudzych grzechach gadać, mamy dosyć swoich; jeżeli zaś będą starsi lub godniejsi od ciebie, módl się w duchu, i za tych którzy obmawiają, i za tych co są celem obmowy.

23. Niemścij się za krzywdy które ci kto wyrządzi, i owszem czyn takim dobrze, uśłuż im w chorobie, ratuj w potrzebach i módl się za ich zbawienie.

24. Gdy się znajdujesz między nieuczo-

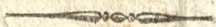
nemi. mowy twoje niech będą orzeczech świętych, nie zrażaj się że będą się z ciebie śmiać i szydzić, bądź stała, a prędzej czy później będą dobre skutki.

25. Nie kłam nigdy ani dla ochronienia siebie lub innych, ani dla żartów, nie pochlebiaj nikomu, gdy nie możesz powiedzieć prawdy lepiej zmilcz. Żadne widoki, żadne zyski niech cię nie uwodzą, żebyś miała dla nich poświęcać prawdę i odstępować od niej.

26. Nie łakom się na żadną rzecz, nie perswaduj sobie, że większą ci dają pracę, niżeliś się zgodziła, i obowiązała, jeżeli ci ludzie nie nagrodzą, to P Jezus nagrodzi swoich.

27. Bądź zawsze wesolą ale bez płochości, i nie bądź nigdy ponurą. Krok twój każdy niech będzie i poważny, bez przysady, odzienie, ubiór niech będą czyste bez wytworności, zachowaj skromność w mowach, w spojrzeniach, i w każdym postępku, nie wdawaj się z ludźmi płochemi, lub nie mającemi cnoty. Staraj się jednak i przykładami swemi i mowami dobrymi nakłaniać ich do dobrego życia.

23. Osoby młodsze lub nieumiejętne nauczaj modlitw, lub nanki chrześcijańskiej czytając, gdy ci czas pozwoli, lub opowiadając, to coby było im pożyteczne do zbawienia, ale sama staraj się jak najlepiej zachowywać przykazania Boskie i Kościelne, i wykonywać cnoty Chrzescijańskie, bo tym tylko sposobem możesz dobry skutek w nich sprawić, a sobie zasługi przed BOGIEM przyczynić. Zachowaj to co tu napisane, a P. Jezus jeszcze cię więcej nauczy.

BIBLIOTEKA KÓRNICKA

116950